

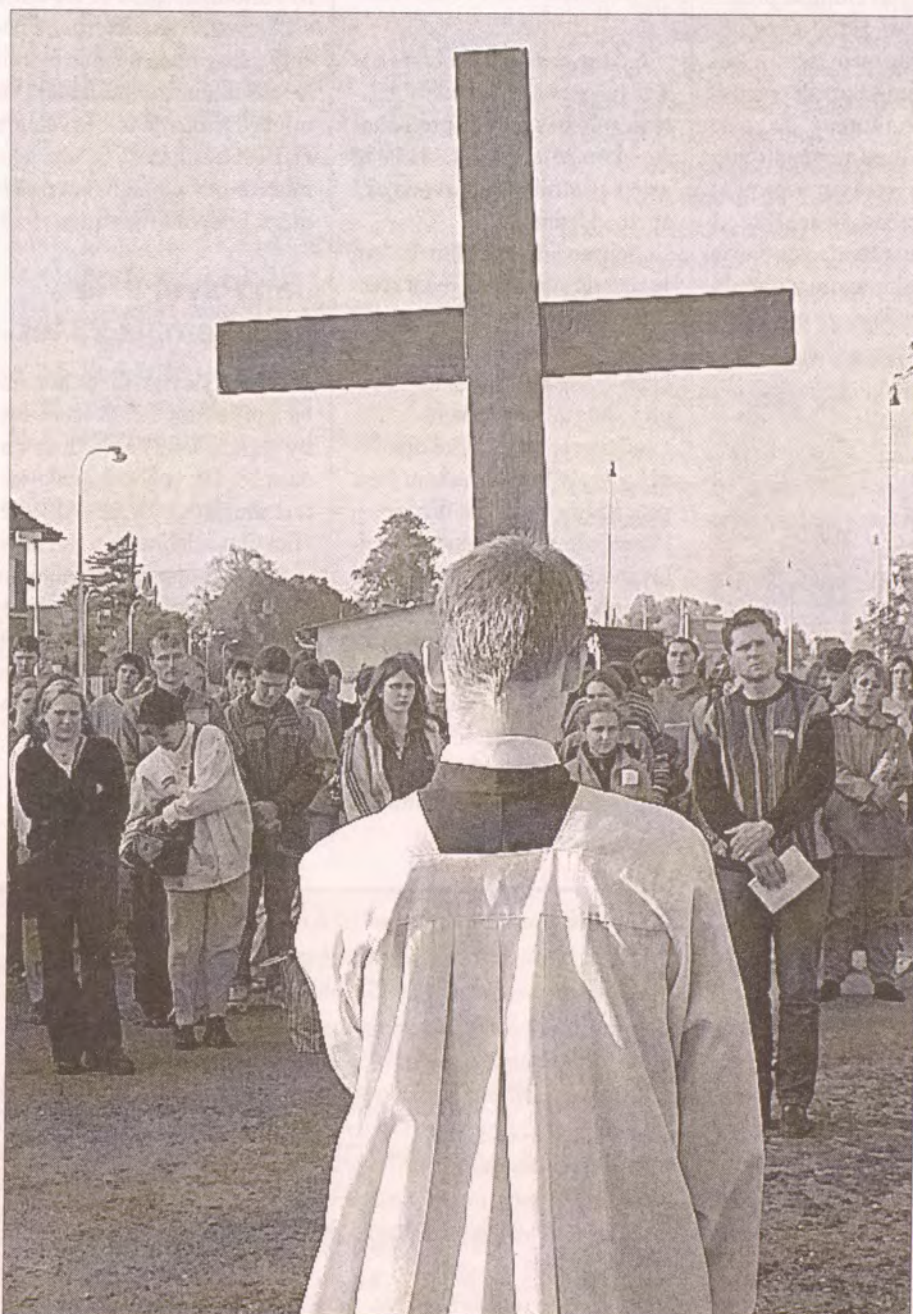
ZDISLAVA

měsíčník litoměřické diecéze

Ročník VI

Číslo 9

Říjen 2001

Součástí programu XXIV. diecézního setkání mládeže litoměřické diecéze v Hrádku nad Nisou byla křížová cesta ulicemi města. Ve velkém houfu se šlo docela dobře, horší je to při každodenních „křížových cestách“, kterými jdou mnozí z účastníků setkání ve svých bydlištích sami. Smyslem diecézního setkání je dát posilu do těchto bojů se sebou samým i svým okolím.

Více na straně 16

Foto Jan Macek

Z OBSAHU:

Malice Bozkovská
hledá informace

STRANA 4

Hospic sv. Štěpána
po půl roce provozu

STRANA 5

Poutní dům v Římě

STRANA 6

Centrum Křižovatka
– rozhovor

STRANY 8–9

Výzva biskupa
k mládeži

STRANA 10

Diecézní setkání
mládeže

STRANA 16

www.qwert.cz/zdislava

Dokument o transplantaci zvířecích orgánů

Vatikán/VIS: Papežská akademie pro život představila 26. 9. dokument s názvem „Perspektiva Xenotransplantace (Transplantace zvířecích orgánů na lidi). Vědecké aspekty a etické úvahy“.

„Dokument by se měl stát odpovědí a příspěvkem k budoucím rozhodnutím v oblasti xenotransplantace, který bude mít každopádně celosvětovou hodnotu,“ řekl biskup Elio Sgreccia, místopředseda Papežské akademie pro život. Profesor Maurizio P. Faggioni O.F.M., člen přípravného týmu připomněl, že člověk má sice skutečnou vládu nad stvořením, ale nemůže ostatní tvory ponížít do zhoubného stavu otroctví.

Použití zvířecích orgánů v lékařství zahrnuje dodržování některých podmínek, jako například vyvarování se zbytečného utrpení zvířat a opatrnost při zavádění nekontrolovatelných genetických úprav, které mohou způsobit stres nebo bolest, či znatelně změnit rozmanitost a rovnováhu biologických druhů živočišného světa.

Vatikán chce zveřejnit všechny dokumenty týkající se Pia XII.

Vatikán/KAP: Vatikán chce zveřejnit všechny dokumenty z období pontifikátu papeže Pia XII. (1939–1958). Doslova to uvedl jezuita a expert na pontifikát Pia XII. P. Peter Gumpel v interview pro Radio Vatikán. Gumpel označil zprávy, podle nichž Vatikán zadržuje akta z období 2. světové války, aby něco potlačil, za „falešné obviňování“. Předtím ovšem musí být přibližně 3 miliony písemností ve Vatikánu rozříděny a

katalogizovány, uvedl dále Gumpel. Teprve pak mohou být zpřístupněny.

Jezuita uvedl, že židovsko-křesťanská komise historiků o tom byla informována již v říjnu minulého roku vatikánským hlavním archivářem kardinálem Jorgem Maria Mejíou. Aniž jmenoval, vytkl Gumpel především některým židovským členům a spolupracovníkům komise, že zkomplikovali pracovní klima ve skupině. Komise rovněž dodnes nepředložila závěrečnou zprávu, kterou si zadala vypracovat k analýze již Vatikánem uveřejněných 5 tisíc interních dokumentů z období 2. světové války.

Výstava o kardinálu Josefu Beranovi v Českých Budějovicích

České Budějovice: Putovní výstava o kardinálu Josefu Beranovi, kterou připravilo Pastorační středisko Arcibiskupství pražského, navštívila již několik míst v Praze, dále Rakovník, Budyni, Mukařov, Pardubice, Tábor, Mladou Vožici, Plzeň, Kladno, Stochov, Ledec nad Sázavou, Svatou Horu, Místek a Brno.

Nyní bude k vidění také v Českých Budějovicích, a to ve dnech 16.–28. října v klášterním kostele Panny Marie (Piaristické náměstí). Výstava bude přístupná denně v 10.00–12.00 a 14.00–19.00 hodin.

Josef Beran se narodil v Plzni 29. 12. 1888, kněžské svěcení přijal v Římě 10. 6. 1911. Po nacistických vězňích na Pankráci, v Terezíně a Dachau se v roce 1946 stal pražským arcibiskupem. Prošel komunistickou internací a pronásledováním. V roce 1965 bylo zveřejněno jeho jmenování kardinálem. V témže roce mu bylo teh-

dejší vládou oznámeno propuštění k vycestování do Říma – s návratem nežádoucím. Tam také zemřel o 4 roky později, ve věku 81 let.

Katolická církev v Pákistánu zakládá toleranční komisi

Islamabad (Pákistán)/KNA: Katolická církev v Pákistánu založila komisi pro náboženskou toleranci. Uvedla to asijská katolická zpravodajská služba Ucanews.

„Jejími nejdůležitějšími úkolem je odstraňovat napětí mezi křesťany a muslimy v souvislosti s teroristickými útoky na USA“, prohlásil biskup Joseph Coutts z Faisalabadu.

Jako první praktické opatření by měly být v krátkém čase prováděny v mnoha diecézích mírové semináře. „Jsme mírumilovní lidé, a proto musíme v této napjaté situaci podporovat společenský smír“, zdůraznil biskup.

O jednotlivých přehmatech vůči křesťanským zařízením ze strany muslimů referoval ředitel Komise pro spravedlnost a mír Emmanuel Yousaf.

Novým blahoslaveným je rodák z Frýdlantu nad Ostravicí

Frýdlant nad Ostravicí: Ostravsko-opavská diecéze bude mít nového světce (po bl. Marii Antoníně, která se narodila v Ostravě-Vítkovicích). Za celý měsíc bude v Římě blahorečen řeholní kněz Metoděj Dominik Trčka, rodák z Frýdlantu nad Ostravicí, který zemřel jako mučedník v komunistické věznicí v Leopoldově v roce 1959.

Jan Pavel II. je papežem již 23 let

Praha: Slavnostní bohoslužba u příležitosti 23. výročí volby papeže Jana Pavla II. se konala 18. 10. ve Svatovítské katedrále na Pražském hradě. Hlavním celebrantem slavnostní mše byl apoštolský nuncius v ČR arcibiskup Erwin Josef Ender. Vatikánský státní svátek byl zároveň prvním oficiálním setkáním nového nuncia s veřejností.

Zdislava – měsíčník litoměřické diecéze

Vydává Římskokatolická farnost Smržovka
Adresa redakce: Kostelní 215, 468 51, tel./fax. 0428/38 23 65
e-mail: michal.podzimek@telecom.cz (administrace)
farnost.jbc@pvtnet.cz (příspěvky)

Číslo účtu: 963293379/0800

Řídí redakční rada, šéfredaktor: P. ICLic. Michal Podzimek ThD

Grafická spolupráce Jan Hrubý, sazba redakce

Jazyková úprava tohoto čísla: redakce

Tiskne: Jan Macek, Horní náměstí 12, Jablonec nad Nisou

Náklad: 1600 výtisků

Nevyžádané příspěvky nevracíme. Redakce si vyhrazuje právo na zkrácení příspěvků.

Příspěvek na úhradu nákladů na rok 2001: 125 Kč + poštovné

Registrace: MK ČR 7397. ISSN 1211-3042

Ročník VI., číslo 9

Datum vydání: 28. 10. 2001. Uzávěrka příštího čísla: 9. 11. 2001

Distribuci zajišťuje AMIS Praha, Na Nivách 18, 141 00 Praha 4 prostřednictvím České pošty, s. p.

Výročí kněží a jáhnů naší diecéze v listopadu

narozeniny

- 2. 11. Antonín Hladký, SDB – 75 let
- 3. 11. František Jirásek – 55 let
- 4. 11. Karel Kousal – 82 roky
- 4. 11. Leopold Paseka – 42 roky
- 4. 11. Jindřich B. Thebes, O.Cist. – 73 roky
- 4. 11. Miroslav Zedníček – 70 let
- 5. 11. Antonín Audy – 59 let
- 6. 11. Werner Horák – 57 let
- 8. 11. Václav Hlouch – 68 let
- 8. 11. Mons. Josef Koukl – 75 let
- 14. 11. Petr Kubiček – 39 let
- 17. 11. Jaroslav Čuřík, SDB – 80 let
- 18. 11. Ladislav Nádvořník, SDB – 39 let
- 18. 11. Rudolf Prey – 62 roky
- 23. 11. Vladimír Sluka – 76 let
- 24. 11. Petr Fadrhons, jáhen – 30 let

výročí svěcení

- 3. 11. Antoni Kośmidek – 5 let
- 4. 11. František Pospíšil, SDB – 39 let
- 9. 11. Miloš Raban – 16 let
- 19. 11. Evžen Policer, trvalý jáhen – 1 rok

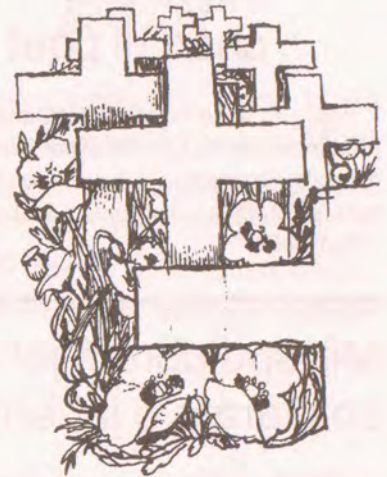

**Ve čtvrtek 8. listopadu
2001 oslaví náš otec bis-
kup Josef 75. narozeniny.**

**Při této příležitosti se bude
konat v Litoměřicích kněž-
ský den, který vyvrcholí
děkovnou mší svatou
v katedrále sv. Štěpána
v 16.30 hod.**

Dušičkové slovo

Blíží se listopadové dny, kdy budeme navštěvovat naše hřbitovy a připomínat si, že naši zesnulí byli povoláni na věčnost. Pro nás všechny jsou tyto chvíle připomínkou, že i my putujeme k věčnosti. Vynikající učitel církve sv. Řehoř Veliký napsal: „Hloupý je pocestný, který, když vidí podél cesty líbezná lučiny, zapomene, kam jde.“ Každý jsme na cestě. Jediné, co víme s jistotou o své budoucnosti, je, že i my budeme jednou povoláni na věčnost. Kdo nám může o ní něco říci? Jedině Ježíš Kristus, ukřižovaný a zmrtvýchvstalý, Bůh i člověk. A On nám o ní říká mnoho. Jeho rodina – církev – nejsme jenom my, kteří klopytáme po této zemi, ale i naši bratři a sestry, naši nejlepší přátelé, přímluvci, ochránci a pomocníci, ve spojení s nesmírným množstvím andělů. Svätý Jan píše v poslední knize Písma Svatého: „Veliký zástup, který by nikdo nespočítal, ze všech národů, pokolení, kmenů a jazyků...“ V tomto životě nezápasíme s těžkostmi, pokušením a utrpením sami. Písmo svaté v listě k Židům říká, že nás doprovází, dívá se na nás a pomáhá nám veliký zástup svědků z nebes. Mnohé naše zesnulé Bůh již přijal do nejtěšnějšího věčného domova, k nejkrásnější odměně za jejich službu. Vždyť ani sklenice vody podaná žiznivému nezůstane bez věčné odměny. Jak říká Ježíš služebníkovi

v podobenství: „Vejdí do radosti svého Pána.“

Modleme se za sebe a za druhé, abychom se dali vést rukou Boží, abychom žili tak, aby až budeme i my zavoláni, mohli se s našimi zemřelými setkat. Bude to setkání nejtěšnější, ve kterém již nebude žádné další loučení. Prosme za to o přímluvu Pannu Marii „nyní i v hodinu smrti naší.“

Vynikající básník Václav Renč napsal báseň-modlitbu, ve které prosí: „Ó dej nám slyšet v žití, které miji tou tesknou řekou stálých loučení, vzdálených moří mocnou harmonií, kde každý vzlyk se v jásot promění.“

*Podle homilie P. Bohumila Koláře
upravil M. Podzimek*

Podporujte své rádio!

Milí čtenáři, dovolte mi, abych se na Vás obrátil s prosbou vyjádřenou parafrází názvu úspěšné komedie. Jedná se samozřejmě o podporu křesťanského vysílání rádia Proglas, které vysílá v našem kraji z Ještědu na frekvenci 97,9 MHz. Při pročítání letního Zpravodaje rádia Proglas jsem si všiml článku o jeho financování od bratra Martina. Vzhledem k tomu, že rád a poměrně často rádio Proglas poslouchám, zarazila mě v něm věta:

„V současné době si například klademe důležitou otázku: stojí naši posluchači o vysílání z Ještědu? Odpovědí si nejsme jisti. Aby se provoz Ještědu uhradil z darů jeho posluchačů, musely by tyto dary vzrůst ještě o 40 %.“

Zesilte prosím finanční podporu křesťanského vysílání, vždyť věřím, že byste o ně neradi přišli. Podle tvrzení ekonomů Proglasu by pro financování rádia dostačovalo, aby každý posluchač přispěl pouhou 1 Kč denně. Výdaje rádia dosáhly v roce 2000 zhruba 18 mil.Kč, z toho asi 16 mil.Kč bylo uhrazeno z dobrovolných příspěvků nás posluchačů. Nezanedbatelnou část výdajů tvoří poplatky za vysílání z Ještědu.

Číslo bankovního spojení: 153600621/0100, VS rodné číslo, KS 0558.

Jaroslav Záruba a Jan Suchánek, Jablonec nad Nisou

V Jablonném se konala charitní pouť

Pout' pro dobrovolníky, zaměstnance a příznivce Charity k hrobu svaté Zdislavy, patronky severních Čech a rodinného života, se 12. října uskutečnila v Jablonném v Podještědí.

Pout' začala v 10.30 hod. V 11.00 se konala mše svatá, kterou slouží litoměřický biskup Josef Koukl společně s prezidentem Sdružení Česká katolická charita P. Miloslavem Fialou. Po mši následovala prohlídka baziliky, katakomb a ambítů s výkladem. Ve 14.00 proběhla beseda s P. Miloslavem Fialou a po rozloučení s poutníky v 15 hodin se konala pěší pout' ke studánce sv. Zdislavy.

Jan Oulík, tiskové oddělení SČKCH

Milí spolubratři jáhni a ostatní, kteří se staráte o jáhenskou službu,

...chtěl bych Vás informovat o tom, že koncem března t.r. se konala v Salzburgu mezinárodní konference pořádaná Mezinárodním jáhenským centrem (IDZ) „Vývoj diakonátního společenství“. Přítomni byli i biskupové kardinál Vlček a Mons. Vojtěch Cikrle. Během konference byla uskutečněna také volba nového předsednictva a delegátů IDZ. Protože jsem byl zvolen jedním z delegátů IDZ, chtěl bych v rámci své služby v IDZ pomáhat informovat o stálém diakonátu v našich diecézích a na druhé straně zase předávat zprávy z IDZ. Určitě máme čím přispět k novému pochopení diakonie v Církvi a v současné společnosti!

Uvítal bych proto, kdybych mohl od Vás získávat co nejvíc informací o situaci

v diakonátní službě, studiu, formaci atd. Za informace předem děkuji a přeji hodně Boží milosti a pomoci v naší službě.

Jiří Palacký, jáhen
Kounicova 64,
602 00 Brno

Orlové z Chomutova a Chřibské na mistrovství Orla v kopané

Na závěr prázdnin, přesně v sobotu prvního září tohoto roku, se ve Žďáru nad Sázavou uskutečnilo celorepublikové mistrovství Orla ve fotbale. Z naší diecése se této akce zúčastnily dvě jednoty, a sice z Chřibské a z Chomutova. Počasí nám sice nepřálo, ale jelikož všichni orlové jsou zoceleni mnoha nejen sportovními kláními, ani vytrvalý déšť je neodradil od podávání kvalitních sportovních výkonů.

Vůbec nám nevadilo, že jsme nepromluvíli do bojů o nejvyšší příčky. Vždyť jsme na turnaji byli poprvé a teprve jsme sbírali zkušenosti. Nutno zdůraznit, že nejen zkušenosti, ale také cenné skalpy několika soupeřů.

A tak jsme po užití spousty legrace vzniklé vzájemným hecováním nasedli na sedadla kol, na nichž jsme do Žďáru přijeli, a vyjeli jsme vstříc našim domovům.

jnš

Matice Bozkovská hledá informace

Poslední publikací námi vydanou byl soubor básní věnovaných Panně Marii básníky a kněžími, kteří ve stínu zázračné sochy v Bozkově bývali činní i literárně na tomto poutním místě, kam směřovaly kroky poutníků z širokého okolí. Jistě nejde o náhodu, že toto okolí je poznamenáno řadou památek s obrazem Panny Marie Bozkovské. Nejde jen o památky, jakými jsou „domácí požehnání“, pout'ové hrnečky a obrázky s podobou milostné sochy z kostela, ale jsou to i mnohé sochy v přírodě nebo ve staveních, které nejsou součástí seznamu kulturních památek. Ty památkově chráněné jsou evidované a odbor kultury nám jejich seznam ochotně sdělil.

Rádi bychom tedy zmapovali všechna vyobrazení a sochy milostné Matky Boží Bozkovské a prosíme vás o pomoc.

Procesí často nosila sochy i z daleka, některá vyobrazení jsou například známa až u Českého Dubu nebo ve Všeni za Turnovem. Kudy například vedly kroky poutníků ze Světlé pod Ještědem, když v roce 1887 jedna dávná poutnice přivezla se svým synem jako poděkování za své uzdravení vyšívaný pláštík. Naposled zde byla v roce 1936, dva roky před tím, než museli území opustit. Jakými cestami putovali z Vrchlabska, Trutnovska, Jilemnicka, Turnovska, Jičínska, Sobotecka a odkud byli ti, kteří míjeli onu sochu u Olešnice?

To všechno chceme jako Spolek podchytit a završit prací, ukazující rozměr Bozkova v minulosti, Bozkova, do něhož se mnozí poutníci rádi vracejí – dnes třeba sedmdesátníci nebo osmdesátníci. Jeden z těchto poutníků, který musel uprchnout do ciziny, mi píše, jak rád by po nedávném přečtení básní uvítal rozšířené vydání. To je uskutečnitelné díky množství básní, písní a výtvarného dědictví, které se nachází nejen zde, ale právě po tom širém okolí Bozkova, z něhož cesty k Panně Marii vedly. **O upozornění právě na tyto památky prosíme. Můžete připojit třeba i s jejich fotografií a případně písemnou vzpomínkou na nějakou z poutních cest.**

Za vaši pomoc bude Vás Paní na horách chránit jako členy své velké rodiny.

Jiří Kurfírt

*Matice Bozkovská
512 13 Bozkov*

Hospic sv. Štěpána po půl roce provozu

O průběhu výstavby Hospice sv. Štěpána v Litoměřicích jste byli v minulosti již informováni. Proto vás dnes chci seznámit s jeho provozem za prvních půl roku po otevření. Hospic sv. Štěpána byl dokončen a slavnostně otevřen 13. února letošního roku. Severočeský region tak získal kapacitu 26 lůžek pro pacienty, kteří jsou nevyлéčitelně nemocní a jejich nemoc je bezprostředně ohrožuje na životě. Po počátečních problémech s obsazením lůžek indikovanými pacienty je v poslední době kapacita téměř naplněna. V prvních šesti měsících jsme mohli přijmout 91 pacientů, 70 z nich zemřelo. Značná část byla doprovázena buď celou dobu pobytu, nebo alespoň v posledních hodinách svými nejbližšími příbuznými, pro které máme rovněž možnost ubytování na přistýlkách přímo na pokoji pacienta. Mohou tak umírajícího doprovázet, to je být při něm, v jeho poslední chvíli při odchodu z tohoto světa. Mnoho pozůstalých nám potvrzuje, že v těchto okamžicích prožívají velmi důležité chvíle svého partnerského vztahu a že jsou za tyto chvíle vděční. Tím se naplňuje i jedno z hlavních poslání hospice: že žádný člověk nebude umírat sám.

Nepřetržitý provoz hospice zajišťuje jeden lékař na plný a jeden na poloviční úvazek, čtyři lékaři, kteří zabezpečují víkendové služby, dále devět zdravotních sester, čtrnáct ošetrovatelek a ošetrovatelů a deset zaměstnanců, kteří zajišťují provoz kuchyně, prádelny, úklid budovy, recepci, dvě administrativní pracovnice a ředitel. Pomáhat nám chodí i stážisté a dobrovolníci. Jedná se o tým lidí, kteří službu těžce

nemocným pacientům chápou jako své povolání. Je to služba po stránce fyzické i psychické velmi náročná. O spokojenosti pacientů a jejich rodinných příslušníků svědčí spousta děkovných dopisů, které dostáváme a které potěší a zahřejí.

Tím, že jsme nestátní zdravotnické zařízení, je finanční zabezpečení provozu hospice velmi náročné. Zdravotní pojišťovny hradí zhruba polovinu nákladů na den a obsazené lůžko. Částečně na pobyt přispívá pacient, a to na základě výše svých příjmů, převážně důchodu. Tato částka pokrývá zhruba 10 % nákladů. Zbývajících 40 % musíme sehnat od sponzorů a dárců. Rovněž žádáme o dotace Ministerstvo práce a sociálních věcí a Ministerstvo zdravotnictví. Všem sponzorům a dárcům tímto děkuji, neboť díky jim může být hospic v provozu. Největší břemeno, které nás tíží, je dluh stavební firmě, která výstavbu hospice prováděla, a to ve výši 3,2 milionu korun. Při současném zajištění provozu hospice se nám do této doby podařilo splatit jeho polovinu. Finance na splacení zbývajících druhé poloviny dlužné částky usilovně hledáme.

Věříme, že se i v dalším období najde dostatek lidí a podnikatelů ochotných naše dílo finančně podporovat. Pro tento účel uvádím číslo našeho účtu u České spořitelny a.s. 1002334359/0800. Dary je možné předávat i osobně přímo v Hospici sv. Štěpána proti vystavení příjmového dokladu, nebo do pokladničky, která je umístěna ve vstupních prostorách hospice. Za všechny vaše dary upřímně Pán Bůh zaplat'.

Pavel Česal, ředitel Hospice sv. Štěpána

Mcely

Farní úřad ve Mcelích zve na 3. listopad 2001 do Mcel poutníky na dušičkovou pouť. Všichni, kteří společně s Pannou Marií chtějí vyprošovat duším zemřelých otevření nebeské brány, jsou vítáni.

V 10 hodin začíná mše svatá, kterou bude v kostele sv. Václava sloužit Mons. Karel Havelka – generální vikář litoměřické diecéze.

Po mši svaté bude společná pobožnost za duše v očistci.

Do Mcel je možno se dostat jako obvykle, tedy jako při poutích červencových – veřejnou dopravou z Nymburka. Dále potom společně autobusem od hlavního nádraží v Nymburce cca v 8.30 hod., a to po dojezdu rychlíků od Prahy nebo Děčína a osobního vlaku od Turnova a Mladé Boleslavi.

Ještě vzkaz poutníkům – cestu na pouť je možno v „listopadovém počasí“ obětovat za vysvobození duší z očistce – právě tam ve Mcelích. Podle vyjádření tří mcelských děvčátek žádala Panna Maria kromě modliteb jako je růženec také modlitby za duše v očistci.

Viola Šlejchová

Svatováclavské hudební setkání

Svatováclavský sbor v Pasekách nad Jizerou a Music Entreprise Luxemburg pořádal o víkendu od 28. do 30. září tohoto roku Svatováclavské hudební setkání v kostele sv. Václava v Pasekách nad Jizerou

Setkání začalo v pátek poutní mší svatou ke cti sv. Václava, kterou celebroul P. Ivo Kvapil, kněz královehradecké diecéze, který je dočasně jmenován administrátorem této farnosti, která patří k litoměřické diecézi do vikariátu turnovského. Při této milé poutní mši zaznělo dílo W. A. Mozarta Missa in D pro sóla, sbor a orchestr.

V sobotu Setkání pokračovalo v podvečer koncertem Svatováclavského sboru a orchestru pod taktovkou Josefa Waldmana. Zazněla díla G. Croce, D. Buxtehude, W. A. Mozarta, F. Schuberta... V neděli odpoledne byl víkend ukončen opět mší svatou, při které zazněla Missa choralis od Ference Liszta pro sbor a varhany.

Během hudebního setkání pokračovala sbírka na opravu kostela sv. Václava v Pasekách.

Svatováclavská hudební setkání budou, podobně jako letní Pasecké hudební slavnosti, akcí pravidelnou. Pokud jste se tedy letos do Pasek nad Jizerou nedostali, nelitujte – za rok, dá-li Bůh, nashledanou.

-red-

Mladá Boleslav opět na pouti

Po deštivém týdnu jsme se v sobotu 22. září vydali z Mladé Boleslavi do Bozkova u Semil. Na faře, kam jsem dorazili příliš brzy, se nám dostalo velmi vlídného přijetí. Fara, kostel a okolí rok od roku více krásní. Kostel má již zcela zrestaurované malby na stěnách a stropě, které znázorňují loretánské litanie, od kostela k faře je nová vyškerkovaná cesta a u fary nové schody. Jen jedna věc je ještě trápí – varhany, které potřebují velice nutně opravu, která bude velmi nákladná. Zamysleme se tedy, poutníci: Jezdíme sem na poutě a jistě bude milé, když tento královský nástroj bude i díky našim příspěvkům již brzy znít v plné síle a kráse...

Kolem deváté hodiny jsme se přemístili z fary do kostela, kde jsme se spolu s místními farníky pomodlili růženec a o desáté hodině začala koncebrovaná mše svatá, v jejímž úvodu přivítal otec Jan Jucha nejen poutníky, ale také rodinu, která přinesla ke křtu svoji půlroční holčičku. Byla to opravdu slavnostní a dojemná událost, pro-

žívat mši svatou s udílením křtu. Po mši a modlitbě Anděl Páně nám otec Jan pustil na faře film o Krakově, ke kterému nám udělal výklad.

O 14. hodině jsme se ještě zúčastnili mariánské pobožnosti ze zpívanými litaniami a s krásnou promluvou. Po závěrečném pozhnání okolo 15. hodiny jsme se rozloučili a přijali pozvání na La Saletskou pouť na září 2002.

Ještě jsme se pomodlili křížovou cestu, kterou vedla velmi pěkně paní Maruška Šimůnková a zpěvně nás vedla paní učitelka Korálová s Evou Ružickou.

Tímto zájezdem jsme tedy zakončili letošní zájezdovou činnost naší farnosti.

Dá-li Bůh zdraví v příštím roce bychom chtěli uskutečnit:

- diecézní pouť ke sv. Zdislavě do Jablonného v Podještědí
- svěcení kněží v Litoměřicích
- Svatou Horu a Makovou Horu u Příbrami.

*Za poutníky z Ml. Boleslavi
Ludmila Knesplová*

Poutní dům pro české poutníky v Římě

Často je překážkou pro poutě do zahraničí cenová nedostupnost ubytování. Od minulého Milostivého roku to rozhodně není problém pro české poutníky v Římě. Využijte této příležitosti!

Od roku 1999 funguje část koleje Nepomucenum jako poutní dům – ubytování pro ty, kteří putují do Říma, především z České republiky. Máme prostor pro ubytování 45 osob; je tedy možné ubytovat celý autobus poutníků. Toto ubytování bylo zamýšleno především pro Svatý rok 2000. Přednostně ubytováváme ty, kteří přijíždějí do Říma skutečně na pouť, například farní poutě a podobně. Zůstane-li volná kapacita, rádi ubytujeme i jednotlivce.

**Ředitelka poutního domu:
paní Jana Haikerová Telefon:
(0039)–06.772.657.37
Fax: (0039)–06.772.657.38
E-mail: poutnidum@libero.it**

Zahájení nového akademického roku v Arcibiskupském semináři v Praze

V pondělí 24. září 2001 opět nastoupili bohoslovci do pražského semináře. V letošním roce jich zde je celkem 53.

Nejvíce z nich se tu připravuje ke kněžské službě z královéhradecké diecéze – 21. Za pražskou arcidiecézi bude studovat 13 bohoslovců, za českobudějovickou diecézi 7, **za litoměřickou 10** a za plzeňskou 2. Další 8 bohoslovců bude

tento rok vykonávat civilní službu, jeden základní službu v Armádě ČR, 4 bohoslovci začínají svoje studie v Římě a 7 dalších bohoslovců svoji přípravu v semináři přerušilo.

První týden v semináři byl tradičně věnován duchovním cvičením, která letos vedl bývalý spirituál košického semináře P. Vincent Zonták z řádu lazaristů. Akademický rok 2001/2002 byl potom slavnostně zahájen 1. října v 8.30 bohoslužbou „Veni Sancte“ v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha za účasti biskupů českých diecézí.

Další informace o Arcibiskupském semináři v Praze lze získat na internetových stránkách www.arcs.cuni.cz.

-red-

Farní pouť do Bílky

Pravidelný bohoslužebný program Mezinárodního centra duch. obnovy v Hejnicích

Neděle:

- 8.15 Ranní chvály
- 8.30 Svatá zpověď
- 9.00 Mše svatá

Pondělí 16.00 Růženec

Úterý 16.00 Mše svatá

Středa 16.00 Mše svatá

Čtvrtek 16.00 Mše svatá

Pátek 16.00 Mše svatá

Sobota 17.00 Mše svatá

Na sobotu 29. září bylo naplánováno několik společných akcí. Jednou z nich byl i farní výlet pro rodiče s dětmi do Bílky u příležitosti prvního výročí posvěcení místní kaple svatého Václava.

Možnost zúčastnit se byla nabídnuta i dětem z prosetického salesiánského střediska mládeže. Nabídku přijalo šest starších dětí, nebo spíše mladých lidí ve věku 14–17 let.

Jedním z největších zážitků po cestě vlakem tam i zpět byl železniční tunel mezi Úpořinami a Hradištěm.

Z nádraží v Bořislavi se na cestu vydalo asi čtyřicet poutníků nejrůznějšího věku, velikosti a hmotnosti. Po několika desítkách kroků se začaly ob-

Vzpomínka na dobrého člověka, kněze Msgre. Josefa Jirana

V druhém srpnovém týdnu jsem se dozvěděl, že zemřel písecký děkan Msgre Josef Jiran. Vzpomněl jsem si na dobu svých studií v Českých Budějovicích, jak my, studenti z malého semináře jsme v neděli chodili za bohoslovci do kněžského, velkého semináře. Velkou část bohoslovců jsme

osobně znali, protože většina z nich studovala na stejném ústavě – Jirsíkově gymnáziu. Někteří však byli z jiných škol. Mezi ně patřil i Pepík Jiran, který byl mezi námi velice populární, protože to byl vynikající fotbalista, a tak se za ním táhla většina kluků z malého semináře. V padesátých letech

se naše cesty rozdvojily a já jsem se s ním už nikdy nesešel osobně. Když jsem v nedávné době převáděl matriky našeho farního obvodu do počítače, tak jsem se s ním setkal vlastně znovu – formou jeho krasopisných zápisů v matrikách far, v nichž působil. V roce 1957 jeho zápisy zde končí, protože mu byl odebrán státní souhlas k výkonu kněžské služby. Z vyprávění vím, jak byl nesmírně oblíben, jak ho měli ministranti rádi, jak s nimi hrával kopanou...

Když ho pustili z vězení a získal znovu státní souhlas, působil chvíli na Podbořansku a v r. 1968 odešel „za kopečky“, kde působil v Herbolzheimu. Odtud velice podporoval církev u nás a po změně poměrů se vrátil do vlasti a stal se děkanem v Písku. Za své zásluhy byl jmenován paapežským prelátem.

Zemřel 10. srpna 2001 po ranní mši sv.

Na úmrtním oznámení je vyjádřena jeho prosba, abychom na něj pamatovali v modlitbě. Je velmi sympatické, že v řadě pozůstalých jsou jmenováni i ministranti písecké farnosti.

P. Jan Chmelář

jevovat první námitky proti cestě do kopce. A to jsme nevěděli, že se budeme po kotníky brodit bahnem a někteří si jeho stopy přineseme domů i na košili či na bundě.

Bořislavské hřiště se ukázalo jako velmi vhodné k prvnímu společnému řádění následovanému opékáním buřtů a párků. Pánská a především chlapecká část pouti se projevila jako nesmírně šikovná a pohotová, když dokázala založit ohýnek z mokrého dřeva (pravda – podloženého suchým dřevem, které se objevilo v batohu otce Stanislava).

Krátce po poledni se nasycení poutníci vydali na další úsek cesty do Bílky. Sluníčko přestalo konečně trucovat a šimralo nás paprsky tak, že bylo nutno odkládat jednotlivé vrstvy oblečení. Dětem cestu zpříjemňovaly „nálety“ sestry Nazarety, po nichž se ti nejodvážnější vraceli na cestu o něco špinavější a udýchanější.

Bílka nás přivítala pozdně letním počasím, v němž jako osvěžení zněla slova otce biskupa o víře a pokoře knížete Václava. A tak jsme při mši svaté opět mohli zažít velikost Boží a společně s nejvyšším před-

stavitelem místní církve chválit Boha tak, jak to dělal i svatý Václav.

Po mši svaté se ti nejodvážnější projeli na valachovi, který nestál o přítomnost jiných lidí než vlastní paní. Stali jsme se také svědky pout'ového vystoupení s ochočeným drakem Matyldou.

Cesta z Bílky do Bořislavi utíkala mnohem rychleji i proto, že jsme nestoupali, ale klusali z kopce. Bořislavské nádraží se na necelou hodinu proměnilo v hřiště plné řádění a dobré nálady. Zpožděný motorák nás po osmnácté hodině dopravil domů a ukončil tak společnou farní pouť. Bohu díky!

Eliška Niederová

Zpráva o vysvěcení kaple v Bílce je na straně 13

Zemřel P. Václav Lochman

I když naše životní cesty jsou nejrůznější, veliké mezníky na těchto cestách jsou nám společné. K největším z nich patří zvolání na věčnost. Pátého října jsme stáli kolem rakve kněze, který konal kněžskou službu 63 roků. Vstoupil do semináře v Litoměřicích a po dokončení studií byl vysvěcen na kněze v roce 1938, v roce velmi dramatických událostí, které litoměřickou diecézi postihly nejvíce.

Nejdelší období své kněžské služby prožil v Libochovicích. Ve věku víc než sedmdesát roků, kdy mnozí už dávno prožívají léta odpočinku, odešel do roudnické farnosti a ihned nabídl své síly k výpomoci v duchovní službě. Tato výpomoc se rychle stala rozsáhlou a často velmi náročnou činností. Nejen v roudnické farnosti, ale i v okolí, někdy hodně vzdáleném, v pražské i litoměřické diecézi byl žádán o výpomoc. Někdy měl v jeden den mše svaté ve více vzdálených farnostech a k tomu třeba 150 km autem, které až do velmi vysokého věku řídil sám. Sloužil s velkou obětavostí a ochotou, nikdy neřekl „ne“, když byl požádán o nějakou pomoc. Bylo na něj spolehnouti, vždycky svědomitě plnil to, co slíbil. Velmi pečlivě si připravoval promluvy, případně přednášky při různých příležitostech. I když pak přecházely zdravotní obtíže, sloužil s krajní obětavostí, usměvavý, klidný, vlídný ke každému. Se smyslem pro humor, kterým nikoho nezranil, nezarmoutil.

V době, kdy kněžský seminář byl v Litoměřicích, chodili jáhnové na jáhenskou praxi do okolních farností. Také do Roudnice, kde to bylo dost náročné. Jáhen odjížděl z Litoměřic asi v 7 hodin ráno a večer jsme ho odváželi zpět asi v půl desáté. Jednou před večerní mši svatou, kterou měl mít pan děkan Lochman, jsem řekl jáhnovi: „Už jste asi unaven?“ Jáhen to nepopřel. Pan děkan, kterému bylo tehdy 75 roků, mu na to řekl s úsměvem: „Z toho si nic nedělejte. Až vám bude 75 roků, tak už si na to zvyknete, že vám to už vůbec nebude vadit.“ Vždycky dovedl uklidňovat, viděl s nadhledem, povzbudil. V mnohém nám byl vzorem. Poslední mši svatou na veřejnosti sloužil nedávno v litoměřické katedrále, kam už musel být přivezen na vozičku. Bylo to na stejném místě, kde byl před třiašedesáti lety vysvěcen na kněze.

P. Bohumil Kolář

Křižovatka

Interdiecézní centrum mládeže Příchovice

Zaměřujeme svůj pohled do Příchovic, kde již léta pracuje Interdiecézní centrum života mládeže – Křižovatka. Současného duchovního správce tohoto centra a farností, které k Příchovicím patří, jsem se zeptal:

P. Vladimír Novák – Příchovice

Otče Vladimíre, tvůj obličej zde není úplně nový. Toto interdiecézní středisko tě zná ještě jako bohoslovce a jáhna. Nabízí se tedy otázka: Jak ses sem dostal?

V podstatě mne zná interdiecézní středisko jako mládežníka. Takto jsem tam strávil nejvíce času. Jezdil jsem na Příchovice už od patnácti let s mládežnickou partou z Jilemnicka. P. Mirek (Šimáček) zase jezdil k nám, takže tato společenství byla vzájemně propojená. Jako kněz si člověk nemá vybírat, kde bude sloužit, ale musím říct, že jsem nakonec velmi rád, že to Pán Bůh zařídil zrovna takto.

Křižovatka. Jaké cesty se zde kříží?

Všechny možné! Je to centrum pro mládež, ale prakticky zde člověk potká všechny věkové skupiny. Jsme zde zaměřeni na mládež, ale často jsou u nás děti a mladé rodiny, nebo starší lidé... Jezdí sem převážně lidé z katolické církve, ale také řada

evangelíků a členů jiných církví, lidé orientovaní na východní náboženství apod. V poslední době také přijíždějí lidé nevěřící – někdy i polovina aktuálního osazenstva – kteří hledají víru. Někdy jsou i šokovaní, protože je přivedou kamarádi, kteří jim třeba ani neřekli, o co v Příchovicích půjde.

Působení P. Šimáčka zde zanechalo takové stopy, že i o tobě, když si někdo nemůže vzpomenout na tvé jméno, řekne: „ten druhý P. Šimáček“! Jak se centrum a farnosti vypořádávají se ztrátou zakladatele zdejšího díla a jak přijímají tebe?

To by měli odpovědět sami mladí z Centra nebo lidé z farnosti, teď bych totiž musel hovořit za ně.

Ale vždyť ty je zastupuješ!

Moje působení zde je jistě v mnohém podobné a v mnohém zase jiné. Podobné v tom, že se člověk snaží navazovat na ducha místa, ve kterém vlastně vyrostl, takže je mu blízké. Jiné to je v tom, že i přes

různé podobnosti s P. Mirkem jsme rozdílní. Chci sledovat Boží záměr s životem v Příchovicích, a ne jenom konzervovat minulost.

Otázka „Jakou máte koncepci pro toto dílo“ připadá mnoha lidem otravná, ale přesto ji pokládám:

Je těžko hovořit o koncepci, když jsem zde oficiálně na dva roky. Jsem totiž z diecéze Hradec Králové, a tak jsem zde vlastně „půjčený“. Do plánů biskupů nevidíme. Ale určité místo, kam přijde za rok 3000 lidí, v drtivé většině mladých, by mělo být pro církve jednou z priorit.

Mládež je asi nejcitlivější společenská skupina a vy pracujete především s ní. Co je na dnešní mládeži zvláště problematické a co povzbudivé?

Problémy mládeže vycházejí především z problémů doby a dospělých lidí. Hodně se mluví o nestálosti, povrchnosti, konzumním způsobu života, z pohodlnosti, neschopnosti se rozhodnout a dostat slovu. Podle mě není chyba jen v mladých

samotných, ale v tom, jak je zaměřena společnost, ve které vyrůstají. Mladým také scházejí pozitivní vzory.

Povzbudivé je především to, že tato doba není schopná zničit v mladém člověku takové základní charakteristiky mládí, jako je touha po lásce, velkorysost, touha po pravdě a hledání smyslu života.

Někteří čtenáři z řad kněží a pastoračních pomocníků jistě čekají na otázku, co bys jako „odborník přes práci s mládeží“ poradil. Tu a tam jsou ve farnostech mladí lidé, většinou osamocení mohykáni. Co je pro ně nejdůležitější?

Pro mě je důležité, abych měl mladé stále rád, i když je někdy také nechápu. A potom se jich nebát, nebát se za nimi jít, nebát se toho, že mají na sobě mnohdy slupku vzdorovitosti nebo drzosti, nebát se, když se zpočátku nechtějí nechat oslovit. Jako církev jim musíme otvírat cesty pro jejich konkrétní realizaci. Když někdo například umí zpívat nebo hrát nebo pracovat, tak se jistě uplatní. Ale když má někdo talenty pro církev zatím těžko využitelné (rocker, sprejer, boxer...), pak se cítí jako ten, kterého v církvi nikdo nepotřebuje (a přitom takový boxer by mohl dělat dobrou ochranku... vtip!). Ale Bůh potřebuje každého člověka, kterému dal život. Když mladý ucítí, že mu někdo otevřel cestu právě pro něho, pak se určitě na ní nejen vydá, ale přímo zakousne a jde za tím.

Co bys s tímto koutem diecéze pastoračně udělal jako místní kněz, kdyby zde nebylo žádné středisko, ale jen obyčejná malá fara, tak jako před lety?

Kdybych to chtěl brát paušálně, podíval bych se na mapu diecéze a spočítal kolik mám lidí... a viděno takto, pak by Příchovice byly první farností, kde by již kněz nemusel sídlit. Ale protože jsem z tohoto kraje a člověk nějak více těm lidem rozumí a ví, že nejsou zlí, tak to nedokáži brát jen „pragmaticky“.

Pro mne není rozhodující počet lidí, kteří chodí do kostela, ale jejich společný život. V tomto případě právě místní hrstka lidí (v Desné, Tanvaldě...) vytváří společenství, o jakém se někdy lidem v živých farnostech ani nesní.

Jak vnímáš litoměřickou diecézi, když se máš možnost na ni dívat s nadhledem – dokonce i tím skutečným, pro-

Fara s přístavbou a kostel tvoří jádro Centra. Doplňuje je mimo jiné krásná příroda Jizerských hor, v nichž Centrum leží.

tože jsi asi nejvýše „nadmořsky položeným“ knězem v této diecézi?

Nejvýše položeným knězem jsem prý v celé České republice. Mě těší, když život není jen pohodlný, ale když je pestrý. Tento východní kout litoměřické diecéze je krajinářsky krásné místo. A krajina vždy tak trochu utváří i lidi v ní. Neznám sice problematiku celé diecéze, ale z tohoto místa v Příchovicích nevidím budoucnost diecéze úplně černě. Člověk se nesmí bát dělat pastorační jinak než dřív. Jedna z těch nových věcí je, že je třeba nejvíce sil a peněz investovat do konkrétního společenství a vztahů mezi lidmi. Z toho pak vyrostou mladé a živé buňky církve. A opravy budov, jen do té míry, nakolik jako církev budeme mít sílu – víc ani „N“.

A na závěr nějaké osobní slovo?

Je to takový Boží humor: Jako kněz stále žiji ve společenství s kněžími i například nyní s celým týmem mladých lidí, a přitom soudě podle své povahy, bych si tento životní styl nikdy nevybral. Je to užitečné cvičení: žít v prostředí, kde si člověk nemůže všechno dělat podle sebe, ale je nucen se v mnoha ohledech dělit s jinými – nejen s prožitky, ale se svými nápady a plány, někdy i peněženkami... Objevují tím například takovou důležitou skutečnost, že ve společenství víra dostává ještě hlubší rozměr. A za to jsem moc vděčný.

Děkuji za rozhovor.

Připravil P. Michal Podzimek

Pro zvědavé:

Jak centrum vzniklo?

Na příchovickou faru jezdí mládež od roku 1979. Místní kněz Miroslav Šimáček sem byl totiž tehdy poslán za trest státní mocí. Občas ho přijeli navštívit přátelé a vytvářeli zde společenství v křesťanském duchu, ve kterém zakoušeli Boží blízkost. Proto se sem rádi vraceli a zvali i své přátele. Tak se společenství stále rozrůstalo, až si situace vyžádala přístavbu nové budovy, která byl vysvěcena v roce 1993

Jaký je zde program?

Program se snažíme upravit podle věku a zájmů těch, kteří zde právě žijí. Během let se vytvořil osvědčený rámec dne. Ráno po společné snídani začínáme takzvaným slovem na den (veršem z Písma svatého), které nás provází po celý den. Dopoledne bývá většinou „tématko“ – katecheze a povídání s knězem. Odpoledne pokračuje program v malých skupinkách (vycházky, povídání, sport a podobně). Centrum se nachází uprostřed krásné přírody Krkonoš a Jizerských hor, kam často chodíme na výlety. V zimě se zde sáňkuje a lyžuje. V době prázdnin je každý den v 18 hodin mše svatá. Den vrcholí společným večerním programem, na němž se podílejí všichni přítomní. V průběhu týdne je také vždy příležitost k osobním setkáním a rozhovorům.

Vybráno z materiálů Centra

Výzva otce biskupa k mládeži diecéze

Milí mladí, chlapci a děvčata!

Víte, co je to Volontariát? Je to jednoroční dobrovolná služba v některé farnosti jako dar Kristu a církvi. V jiných zemích je to už několik let něco obvyklého, v naší zemi to chceme začít v příštím roce. Znamenalo by to prožít jeden rok s několikačlennou skupinou v některé farnosti naší diecéze, kde je třeba nezištně pomoci v různých oblastech víry.

Možná jste už něco slyšeli o akci Antiochie, která se už v naší diecézi uskutečňuje během prázdnin. Při ní se ve čtrnáctidenních intervalech střídají v některé téměř mrtvé farnosti skupinky mladých, kteří svým příkladem, modlitbami a prací ukazují tamním lidem, že křesťanství dává i v tomto životě radost a štěstí. Volontariát je něco podobného, trvá však rok a skupinky jsou malé, někdy je to třeba i jednot-

livec. Na to je ovšem třeba se připravit během několika víkendových setkání, která bude organizovat Diecézní centrum pro mládež. To pak ponese i odpovědnost za Vaši přípravu a Vaši službu. Ten rok by pak měl být cenným darem, který Kristus bohatě odmění.

Už dnes chci předem poděkovat těm, kteří v sobě najdou odhodlanost k této službě a všechny ostatní, dospělé i ty většinou starší, prosím o modlitbu, aby se tato věc podařila. Bližší informace se můžete dovědět buď ve vaší farnosti, nebo přímo na Diecézním centru pro mládež, Dómské náměstí 10, Litoměřice.

K Vašemu rozhodnutí Vám žehná

Mons. Josef Koukl, biskup litoměřický

Unie katolických žen hledá spolupráci

UKŽ je občanské sdružení, které vzniklo v roce 1992 s cílem spojovat jednotlivce i celá společenství žen katolického vyznání.

Hledáme dobrovolné spolupracovnice a odborníky (lékaře, psychology, právnický) pro křesťanskou poradnu pro ženy.

Nabízíme setkání pro Vaši farnost či společenství formou besed na téma Žena v církvi a ve společnosti, Rovnost mužů a žen apod.

Zveme všechny příznivce na **Sněm UKŽ**, který se bude konat v **sobotu dne 2. 2. 2002**.

Kontakt

Zájemci o členství se mohou hlásit na uvedené adrese, kde obratem obdrží přihlášku, složenku a časopis Babyka.

UKŽ, Thákurova 3, 160 00 Praha 6
Tel./zázn./fax: 20 181 329
e-mail: ukz@volny.cz

Několik doplňujících informací k Volontariátu

Kdo, co?

Projekt zajišťuje Asociace křesťanských sdružení mládeže

Kdo jsou dobrovolníci?

Věřící mladí lidé, nejméně 18letí, kteří přeřadí na rok své zaměstnání nebo školu a takto získaný čas zdarma věnují organizované službě potřebným a službě Bohu. Jde tedy o dospělé mladé lidi, kteří se ke službě nejdříve rok připravují, a pak jeden rok žijí v malých skupinkách (po 2–4) na farych a spolupracují s místním knězem.

Co služba dobrovolníků zahrnuje?

Jejich činnost se soustřeďuje především na animování volnočasových aktivit věřících i nevěřících dětí a mladých lidí.

Zajištění dobrovolníka

Dobrovolník má hrazeno sociální a zdra-

votní pojištění, ubytování a stravu a dostává malé kapesné.

Příprava?

Roční příprava zájemců začíná vždy na podzim a obsahuje pravidelně jeden víkend v měsíci. Polovinu víkendových setkání prožijí v diecézi, kterou si pro svoji službu vyberou, ostatní setkání budou mít charakter studijně-formačního kurzu. Závěrečné soustředění se bude konat o následujících letních prázdninách. Po něm budou vybraní dobrovolníci rozesláni po skupinách na fary na dobu jednoho roku. Během dobrovolné služby se budou dobrovolníci pravidelně scházet. V rámci roční přípravy a roku služby absolvují i Studijně-formační kurz Sekce pro mládež ČBK. Podobnou přípravou projdou i kněží, kteří přijmou dobrovolníky na své fary.

*Podle materiálu ACEL připravil
M. Podzimek*

Program přípravy zájemců o dobrovolnou službu na rok 2001/2002

- 19.–21. říjen 2001 – příprava zájemců z celé republiky
- 16.–18. listopad 2001 – příprava zájemců v rámci diecéze
- 14.–16. prosinec 2001 republika
- 18.–20. leden 2002 diecéze
- 15.–17. únor 2002 republika
- 15.–17. březen 2002 diecéze
- 12.–14. duben 2002 republika
- 17.–19. květen 2002 diecéze
- 14.–16. červen 2002 republika
- 15. červenec–25. srpen 2002 – závěrečné soustředění
- 4.–5. únor 2002 – školení pro kněze – týmová práce

Kněžím se doporučuje účast na Studijně-formačním kurzu Sekce pro mládež ČBK v říjnu a listopadu.

Přihlášky nejpozději do konce října 2001

Symposium k výročí 10 let teologické fakulty

26.–27. 11. 2001

Aula JU „Bobík“

Teologická fakulta Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích zve všechny své příznivce a zájemce o teologii na symposium uspořádané k desíletému výročí svého trvání.

Účastníkům nabízíme možnost zajistit ubytování v hotelu z 26. na 27. listopadu 2001, stejně tak oběd v menze 26. a 27. listopadu 2001 (účastník si hradí sám).

V případě zájmu zašlete co nejdříve informaci o Vaší účasti na adresu:

Děkanát TF JU

Kněžská 8
370 01 České Budějovice
tel.: 038 / 77 73 501
fax: 038 / 63 53 045
e-mail: dekanat@tf.jcu.cz

Program sympozia

Pondělí 26. listopadu 2001

9.30–10.00 Registrace účastníků
Aula JU „Bobík“

10.00 *Přivítání, slavnostní zahájení* – prof. Ing. František Štreleček, CSc., rektor JU prof. Dr. Josef Dolista, Th.D., Ph.D. – děkan Teologické fakulty JU

Mons. ThDr. Antonín Liška – biskup českobudějovický – a čestní hosté

Úvodní referáty:

Mons. PhDr. kardinál Miloslav Vlk, arcibiskup pražský

prof. Ing. Rudolf Zahradník, DrSc., emeritní předseda České akademie věd

14.00 „*Teologie v ČR po roce 1990*“ – Mons. ThLic. Dominik Duka, OP – biskup královéhradecký.

15.00 „*Ekumenické výzvy české teologie*“ – prof. ThDr. Pavel Filipi – děkan Evangelické Teologické fakulty UK

19.00 Varhanní koncert v katedrále sv. Mikuláše Společenské setkání absolventů, vyučujících a hostů na Teologické fakultě JU

Úterý 27. listopadu 2001

9.00 „1 Kor 14, 23-24 a křesťanské zvěstování v sekularizované společnosti“ – příspěvek k hermeneutické debatě – prof. ThDr. Petr Pokorný, DrSc. – Evangelická Teologická fakulta UK

10.00 „*Armut als Herausforderung für Kirch eund Theologie*“ – prof. Dr. Markus Lehner – Katholisch-Theologische Privatuniversität v Linci

14.00 „*Měřítka dobré služby v sociální a zdravotní oblasti*“ – PhDr. Bohumila Baštecká – Filozofická fakulta UP v Olomouci

15.30 „*Psychologické a sociální aspekty rodiny*“ – PhDr. Irena Sobotková, CSc. – Filozofická fakulta UP v Olomouci

17.00 *Zakončení sympozia* – prof. Dr. Josef Dolista, Th.D., Ph.D. – děkan Teologické fakulty JU

Zpracováno podle materiálů JU

Okurková sezóna – čísla a procenta

Na jaře bylo sčítání lidu a bylo kolem toho dost humbuku. Začátkem prázdnin jsme se začali dovídat první výsledky. Protože nastávala tzv. okurková sezóna, tak nám tučné titulky novin škodolibě předložily jako nejdůležitější událost, že křesťanů a věřících vůbec poměrně dost od posledního sčítání ubylo. Musíme přiznat, že je to pravda, že skutečně ubylo. Pátřejme však po příčinách.

Už při tom prvním sčítání před deseti lety jsme brali s určitou rezervou příslušná čísla; kdo to tehdy neudělal, tak ten je nyní zklamán. Tvrdili jsme, že ten počet křesťanů a věřících je silně nadhodnocen – ne však úmyslně nebo nějakou postranní

manipulací s výsledky. Domnívali jsme se, že to byl určitý projev uznání, že se křesťané přes čtyřicet let protináboženské propagandy své víry nevzdali.

Řada těch, jejichž náboženské představy se od skutečnosti lišily, se za posledních deset let svojí víry, svého věřícího postoje vzdala.

Nastal však také přirozený úbytek věřících. Staří a starší umírali a přirozený přírůstek mladých byl slabý. Možná to bylo také pro to, že svojí víru nedokážeme dost dobře a poutavě předávat, vyprávět o ní; možná je to také tím, že tito mladí vyrůstali pod tvrdě ateistickým, nyní tvrdě spotřebním tlakem prostředí. Můžeme číst o tom, že prý stoupá hlad po duchovních věcech, hovoří se o jakési šedé zóně tápajících. Stanou-li se z nich věřící, to záleží hodně na nás. Ale zase ne jenom.

Duch Boží totiž vane, kam chce – tak mu nepřekážejme.

P. Jan Chmelař

Náš časopis je čas od času napomínám, že postrádá koření humoru, takže – dnes především pro ty, co vlastní počítač:

Ty jsi nedostala můj e-mail???

Jedna víra, jeden křest – jedna církev

Těmito slovy promluvil k polským věřícím liberecký vikář P. Genrt OFM na euroregionální pouti v Grychowu Sl.

Sv. Hedvika, která je uctívána především v sousedním Polsku, přivedla na svůj svátek společenství věřících a kněží z libereckého vikariátu do kostela, který je jí zasvěcen v městečku Gryfow asi 20 km za hranic s ČR. Na pozvání místního pana faráře P. Stanislaw Boczone se k pouti v místním goticko-renesančním kostele sešlo celkem 25 kněží, z toho šest z libereckého vikariátu.

Milé setkání začalo slavnostní liturgií mše svaté. Věřícími a katolickými skauty do posledního místa zaplněný kostel, eucharistický průvod po okolí kostela s korouhvemi a zpěvem... to je život místní farnosti v Polsku. Kontrast duchovního života ve srovnání s našimi nedalekými, mnohdy totálně mrtvými farnostmi musel zarazit každého Čecha, který zde byl poprvé. Je k zamyšlení otázka, proč si od Němců vysídlené a Poláky znovu osídlené sudety víru uchovaly, zatímco vnitrozemští přesídlenci z Čech po roce 1946 tak brzy své křesťanské základy ztratili a podlehlí téměř plošně ateizaci!?

Hlavní celebrant P. Jerzy Kos ve své homilii o svatosti rozebral myšlenku současného papeže „svatí neodcházejí“ a tvář tvář desítkám mladých skautek a mládeže předkládal sv. Hedviku jako vzor ženy a matky. „Dnešní době chybí vzory – panen, žen a matek stejně jako mužů a otců...“ Po svatém přijímání proběhlo svěcení nové skautské standarty a předání funkce vedoucí oddílu, která si vyprosila od kněze zodpovědného za skauting požehnání. Po liturgii mše svaté pokračovala poutní slavnost na faře a přilehlém dvoře večerí, občerstvením a vzájemným poznáváním.

Tato vskutku neformální regionální spolupráce, s níž iniciativně přišel již před časem P. ThDr. Miloš Raban, jistě jedinou pouti ke sv. Hedvice neskončila a liberecký vikariát se může těšit na další setkávání.

P. Michal Podzimek

8. veletrh ekologických programů

Odborníci, kteří se zabývají ekologickou výchovou, se sjeli do Mezinárodního centra duchovní obnovy do Hejnic. Zde proběhl veletrh ekologických výukových programů.

„Veletrh je určen vedoucím středisek ekologické výchovy, které jsou rozestry po celé republice. Budou si navzájem vyměňovat zkušenosti, předvádět způsoby, jakými se snaží předávat dětem informace o životním prostředí,“ vysvětlila Lenka Dědková z libereckého magistrátu, který byl spolupořadatelem veletrhu. Akce se účastní i odborníci z Liberecka, přestože zde zatím středisko ekologické výchovy chybí. O zahraniční zkušenost s ekologickou výchovou přijeli pohovořit účastníci z Polska, Rumunska, a Slovenska – celkem sto třicet lidí.

V programu veletrhu nechyběla kromě přednášek ani divadelní představení na téma „Zachraňte zemi“ či vycházky do Národní přírodní rezervace Jizerskohorské Bučiny.

Podle deníku Liberecka upravil M.P.

Pozvánky DCM

DCM nabízí knihu pro společenství mládeže „Pojd' a následuj mě“.

Knihy je vhodná i pro jednotlivce. Cena: 85 Kč.

24. listopadu 2001

Oblastní setkání mládeže v rámci setkání animátorů

Místo bude ještě upřesněno.

Téma: „Boží nabídka“

Možnost přespaní z pátku na sobotu a ze soboty na neděli.

Zájemci mohou získat bližší informace na adrese DCM.

18.–28. července 2002

Celosvětové setkání mládeže v rámci XVII. světového dne mládeže v Torontu

Celostátní setkání mládeže ve Žďáru nad Sázavou: 13.–18. srpna 2002 (příprava setkání od 7. srpna – i tam se lze přihlásit)

Informace a přihlášky na obě setkání získáte na adrese DCM, informace též na www.volny.cz/toronto2002, www.volny.cz/zdar2002

**Adresa: Diecézní centrum mládeže
Dómské nám. 10412 01 Litoměřice
tel.: 0416 – 73 44 23; 0603 – 452 001
e-mail:
daniela.dcm@worldonline.cz**

Setkání animátorů v Železném Brodě

Jakmile jsem se dozvěděl termín setkání animátorů litoměřické diecéze, nemohl jsem se dočkat a těšil jsem se, až zas všechny uvidím. Tentokrát se setkání mělo konat v malebném městečku Železný Brod. Poslední vyučovací hodina a pak hurá na autobus. Z Chomutova do Železného Brodu je to „trošku z ruky“, ale to vůbec nevadí! Za necelé čtyři hodiny jsem byl na místě. Faru, ve které se mělo konat setkání, jsem našel bez problémů.

Zde nás přivítala místní farnice a dobrá kamarádka Katka. Ubytoval jsem se a mezitím přijeli další lidičky. Náležitě jsme se přivítali a pak jsme si již jen povídali a povídali. Měli jsme si toho tolik co říci, neboť jsme se neviděli měsíc, což je velmi dlouhá doba. Den jsme pak zakončili společnou modlitbou ve farní kapliče.

Ráno nás probudila hudba, a tak se nám příjemně vstávalo. Nový den jsme přivítali společnou ranní modlitbou. Následovala skvělá snídaně (perfektní bábovka), za kterou vděčíme hlavně Katce a Pavle. Když jsme se náležitě posilili, následovalo hlav-

ni téma tohoto dne: „Projekt Boží lásky“. Dozvěděli jsme se, jak to vlastně bylo se stvořením světa. Také jsme se dozvěděli něco o andělech a byla zde hezky vysvětlena mylná představa ďábla: není to žádný hloupý čertík s rohy, ale velice vychytralá bytost, která dokáže uhodit, když to nejméně čekáme, a tím nás obrátit na svou stranu. Z této promluvy vyvstaly dvě otázky: Poznal jsem někdy Boží blízkost? a Jak Bohu odpovídám na Jeho lásku?

Utvořili jsme skupinky, kde jsme rozeběrali, co na nás v tomto tématu zapůsobilo a následně odpovídali i na otázky. Po těchto skupinkách následovalo tzv. plénium, kde někdo ze skupinky řekl, k jakým závěrům se dospělo. Pak nám řekl P. Jaroslav Borucki MS ještě pár slov a poté následoval oběd. Daniela přivezla polévku a guláš. Byl to velice chutný oběd, který uvařila maminka Katky a Pavly. Opravdu jsme si pochutnali. Tímto jí chci velice poděkovat.

Po obědě následovaly informace o celosvětovém setkání mládeže s papežem Janem Pavlem II. v Torontu a také o celorepublikovém setkání mládeže ve Žďáru nad Sázavou. Přečetli jsme si Poselství Jana Pavla II. mládeži k XVII. světovému dni mládeže. Jako motto tohoto dne vybral Svatý otec větu z Písma: „Vy jste sůl země, vy jste světlo světa.“ (Mt 5, 13–14). Nabíti

informacemi vyrazili jsme do okolí Železného Brodu na procházku.

Po návratu jsme jeli na mši svatou do nedaleké vesničky Bzí. Mše byla velice hezká a místní byli rádi, že jsme mezi ně přišli. I nás toto setkání naplnilo radostí.

Když jsme se vrátili zpět na faru v Železném Brodě, čekala na nás již místní mládež. Vzájemně jsme se představili a hráli jsme „společenské“ hry. Jako první hru jsme vymysleli hádání toho, co každý z nás studuje, poté hádání slov, zvuků a předvedených vlastností. Nechyběla také hra s čokoládou a hrací kostkou, která se nám všem velice líbila. Může být i vhodná pro další společenství. Hra je jednoduchá: Všichni sedí kolem čokolády a komu padne šestka, musí se oblékat do příslušného ošacení a začít jíst přiborem čokoládu. Kostkou se však hází pořád a jakmile padne šestka někomu jinému, okamžitě se střídají.

Čas se nachýlil, a tak jsme se rozloučili a ulehli do postýlek. V neděli ráno byla mše svatá s místní farností. Kostel byl plný lidí, což se mi velice líbilo, a zrovna byl křest malého děťátka. Po mši svaté jsme se všichni rozloučili a duchovně naplnění jsme odcestovali zpět do našich domovů a společenství

Karel Landa – Chomutov

Kaple v Bílce

Kilometr od mezinárodní silnice E55, mezi obcemi Bořisko a Velemín, se rozkládá osada Bílka. Ve svém středu na návsi, pod ochranou největší hory Milešovky, se hrdě tyčí unikátní architektonická stavba – kaple svatého Václava. Je ojedinelá tím, že patří mezi hrstku staveb svého druhu v naší zemi postavených po roce 1989. V této diecézi je to ostatně v současné době první nově postavená kaple.

Na místě dnešní rotundy stávala barokní kaplička, která byla zbořena v sedmdesátých letech. Zachoval se z ní pouze zvon, jenž je osazen do zvonice v nové kapli. Ta byla z finančních sponzorských darů a svépomocí vybudována v letech 1995–2000. Není to kopie předchůdkyně. Architektonic-

ké řešení objektu, které vytvořil akademický architekt Ivan Nosek, poslední Frágnertův žák, odpovídá třetímu tisíciletí.

Na výzdobě interiéru pracoval i sochař, malíř a grafik – profesor Jan Koblasa se svou manželkou Soňou. Vytvořili působivá sgrafita s tématy ze Starého a Nového Zákona, která jsou doprovázena psanými texty desatera a otčenáše. Oltářní obraz sv. Václava taktéž pochází z dílny těchto umělců. Mnoho náročných organizačních práce vykonala místní obyvatelka Mgr. Ludmila Klánová, stejně tak i pan farář Benno Rössler z Bořislavi, který podporoval výstavbu kapličky jak duchovně, tak materiálně.

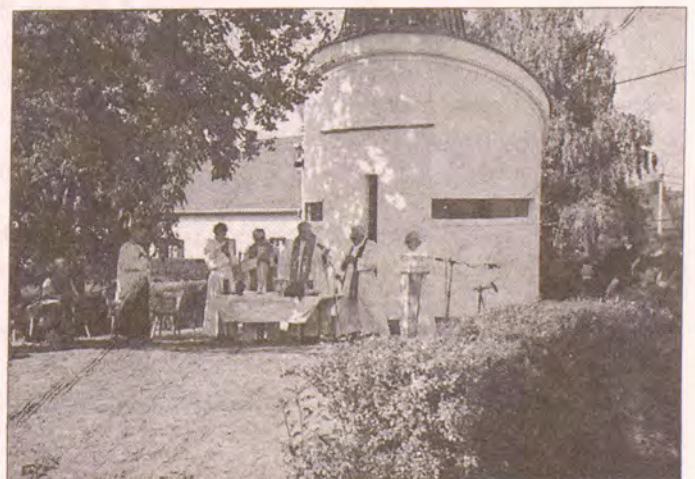
Dokončenou svatyni vysvětil 30. září 2000 litoměřický bis-

kup za hojně účasti přibližně 300 poutníků z celé ČR a Evropy. Posvěcením kaple však nic neskončilo. V letošním roce byla za kapličkou vybudována velká kamenná oltářní menza pro poutní mše svaté, které se konají na návsi pod širým ne-

bem, jelikož kaple pojme nejvýše 20 lidí.

Duše celého projektu, Ivan Nosek a Jan Koblasa, hodlají v příštích letech realizovat výstavbu křížové cesty s alejí směřující na Milešovku.

Martin Š. – Teplice

O pouti teplické mládeže do Bílky píšeme na straně 6 a 7

Přečtěte si...

Seifert, Jaroslav: Dílo 3, Akropolis 2001, 269 Kč

Minulý měsíc, 23. září, si celý svět připomínal 100. výročí narození jediného českého nositele Nobelovy ceny za literaturu, básníka Jaroslava Seiferta. Nakladatelství Akropolis chce vydat šestnáctisvazkové Dílo tohoto básníka. Třetí svazek vyšel v těchto dnech, první má vyjít v listopadu a předpokládá se, že ročně vyjdou tři svazky – vždy v květnu, září a listopadu.

Pourrat, Henri: Kašpar z hor, Literární čajovna 2001, 490 Kč

Román Kašpar z hor si u nás našel početnou čtenářskou obec ve 30. letech minulého století, kdy vyšel poprvé. Naposled vyšel v r. 1969 ve Vyšehradě v překladu Jana a Václava Čepových a byl okamžitě rozebrán. Kniha se půjčovala, dčila, opisovala, četla – a nezestárla. Zřejmě proto, že autor na příběhu pracoval desítky let a poslední závažnější změny pocházejí ještě z poválečné doby. Vychází v novém překladu Jiřího Reynka. Kniha vhodná jako dárek k Vánocům.

Zahradníček, Jan: Kniha básní, NLN 2001, 630 Kč

Tato kniha, která vychází v edici Česká knižnice, obsahuje v chronologickém řazení všechny básnické sbírky Jana Zahradníčka. Dostává se nám tedy v jednom svazku dílo jednoho z největších českých katolických básníků.

Durych, Jaroslav: Papežové a císaři, Paseka 2001, 189 Kč

Křesťanská akademie v Římě vydala v r. 1988 knížku o sv. Zdislavě, v níž autor podal historické doklady o její životní pouti. Kniha, kterou máme nyní před sebou, je vlastně přípravnou prací k této životopisné knize. Durych se zde zajímá o byzantské prostředí, o Cařihrad, Sicílii, místa, kde všude paní Sibylla, matka sv. Zdislavy, žila, a líčí celou tuto dobu.

Graeser, Andreas: Řecká filosofie klasického období, Oikumenen 2001, 238 Kč

Jako další svazek Dějin filosofie vychází dílo švýcarského badatele, který se zaměřuje především na antickou a současnou filosofii. V této práci se věnuje sofistům, jako byl Prótagoras, Gorgias a další; dále

pak Sókratovi a jeho žákům, Platónovi a konečně Aristotelovi.

Deleuze, Gilles a Felix Guattari: Co je filosofie? Oikumenen 2001, 238 Kč

Na tuto otázku se snaží odpovědět autoři, z nichž první patří k neoriginálnějšímu představitelům francouzské filosofie a druhý pracoval jako klinický psychiatr a zabýval se psychoanalýzou.

Tresmontant, Claude: Teodicea, Knižná dielňa Timotej 2000, 188 Kč

Známý křesťanský filosof a teolog se v tomto díle zabývá otázkou zla. Ve francouzském originále vyšla tato kniha jako samostatná příloha Základů teologie.

Zieschová, Maria Calasanz: Nový začátek, Karmel 2001, 239 Kč

Kniha je pokračováním příběhu navrátilce z ruského zajetí, kněze Thomase Volknera. Příběh je velice poutavě napsán a knihu neodložíte, dokud ji nepřečtete. Překladatelku a odpovědného redaktora upozorňuji na to, že 15. srpna se slaví svátek Nanebevzetí a ne Nanebevstoupení Panny Marie, jak se bohužel opakuje několikrát v 8. kapitole. To je jediná vada. Jinak knihu doporučuji jako dárek pod stromeček.

Grygar, Jiří: O vědě a víře, Karmel 2001, 119 Kč

Kniha obsahuje soubor článků, eventuelně textů přednášek, které autor většinou publikoval v časopise Universum. Není lehká na čtení, musí se číst pozorně, hodně uvažovat a přemýšlet.

Cerrito, Lia: Legenda o bratru Podivínovi, Karmel 2001, 79 Kč

Knížka, jejímž hlavním motivem je veselost, o níž hrdina příběhu říká, že je podmínkou svatosti.

Fynn, Anna a její sešit, Karmel 2001, 75 Kč

Ti, kdo četli knížku Pane Bůh, tady Anna, jistě sáhnou po tomto deníčku malé Anny.

Augustyn, Józef: O otcovství s..., Karmel 2001, 95 Kč

Polský jezuita napsal speciálně pro edici Autor – téma tuto úvahu na téma otcovství.

-mela-

10 let Základní katolické školy

Dne 14. září měla naše katolická škola v Jablonci nad Nisou významný den. Oslavovala 10. výročí svého založení. V rámci této oslavy proběhla dopoledne bohoslužba v kostele Nejsvětějšího Srdce Ježíšova na Horním náměstí s vystoupením školního pěveckého sboru Fialka. Později se konal i slavnostní večer v městském divadle. Vystoupil nejdříve dětský pěvecký sbor Fialenky, následoval taneční kroužek paní Relichové, sbor Fialka a večer zakončilo vystoupení houslového mistra Pavla Šporcla. Jeho vystoupení mělo u diváků veliký úspěch.

Oslavy tohoto dne byly zakončeny v hotelu Zlatý jelen setkáním bývalých žáků a učitelů školy.

Program tohoto dne se všem velice líbil.
Lenka Krajková, žákyně 7. třídy ZKŠ

Tyto knihy si můžete zakoupit v prodejně:

Karmelitánské
knihkupectví
(Knihkupectví Jonáš)

Mírové náměstí 15
412 01 Litoměřice
Tel./fax: 0416/73 24 58

Katolické nakladatelství Cor Jesu (Srdce Ježíšovo) vydává Stolní barevný kalendář s církevním a občanským kalendářem, barevnými obrázky a texty. Je přihlédnuto k liturgii svátků. Jednotlivé dny jsou vyznačeny liturgickou barvou.

Cena kalendáře je 53 Kč včetně DPH
Sleva prodejnám a farám a řeholním společenstvím zaručena.

Čtenáři reagují:

V uplynulém měsíci přišlo několik velmi podobných ohlasů na rozhovor z minulého čísla. Otiskujeme tedy jeden za všechny a za povzbudivé příspěvky děkujeme:

... velmi mne oslovil rozhovor s P. Pilarčíkem v zářijovém čísle. Častokrát přemýšlím o tom, že situace (církve) připomíná onu pohádku „Císařovy nové šaty“ – navenek okřídlená slova, že farnosti jsou rodinami apod., avšak pravda je jinde. Pravda, kterou se odvážilo říci dítě z oné pohádky, by asi zněla v tomto případě: „Farnosti připomínají často dětské domovy, kde si vychovatelé podávají dveře a nešťastné rodiny, kde se otcové střídají jako ponožky...“

P. Pilarčíka znám z Turnova, kam jezdil někdy ze Semil a zastupoval P. Jiřího Václava Hladíka, který také nemohl zůstat mezi námi a od září 1996 je v Karlových Varech. Děkuji Vám, že tato otázka (překládání kněží) našla místo ve vašem časopise.

Daniela Broušková
Turnov

Charita vyhlašuje sbírku na pomoc afghánským uprchlíkům

(Praha) Podle aktuálních zjištění tzv. ERST Teamu, který na konci září vyslala do Pákistánu Caritas Internationalis (mezinárodní společenství Charit), soustředí CI včetně české Charity humanitární pomoc na stávající a nově budované uprchlické tábory v Pákistánu. Další část bude směřovat k tzv. vnitřním uprchlíkům v táborech v okolí afghánského města Kandaháru. Uvedl to generální sekretář Sdružení Česká katolická charita Jaroslav Kopřiva.

320 000 uprchlíků

Podle jeho informací vybuduje UNHCR v Pákistánu během několika dnů 32 nových táborů pro 320 tisíc afghánských uprchlíků. „Je to na území »nikoho« vzdáleném několik kilometrů od afghánských hranic, s minimální možností zásobování vodou.“

Mezinárodní Charita plánuje dopravit do nových táborů UNHCR stany pro 10 tisíc rodin (přibližně pro 60 000 lidí), pro 50 tisíc rodin (přibližně 300 tisíc lidí) deky, matrace, základní oblečení, nádobí, plastické nádoby a konve na vodu. „V šesti táborech se Charita postará o zavedení vody a vybudování hygienického zázemí. Ve dvou táborech bude Charita zajišťovat základní zdravotnickou péči a potravinovou humanitární pomoc. ERST Team také navrhuje zajistit relace v rozhlasovém vysílání pro uprchlíky v Balučistánu a jihozápadním Afghánistánu,“ popsala plánovanou pomoc vedoucí humanitárního střediska SČKCH Květa Princová.

Charitní pomoc bude směřovat také k lidem, kteří opustili Afghánistán před hrozbami Talibanu před několika měsíci a přežívají v horách nebo pro-

vizorních táborech v Pákistánu. „V těchto táborech, kde žijí statisíce lidí, se nedostává potravin, vody, léků. Chybí jakákoliv zdravotnická péče. Už tak zoufalou situaci zhoršuje ještě počasí a blížící se zima. Denní teplotní rozdíly jsou obrovské a mnoho lidí přežívá jen pod igelity nebo dekami,“ uvedla

Je třeba 14,5 mil. dolarů z celého světa

Jak dále uvedla, celkový rozpočet Caritas Internationalis na pomoc afghánským uprchlíkům činí předběžně 14,5 milionu dolarů. „Na tuto částku se složí jednotlivé národní Charity. To

vedoucí charitního humanitárního střediska. Charita zakoupí materiál pro stavbu hliněných domků pro 1700 neúplných rodin, například vdov a sirotek, a zajistí zdravotnické služby v táborech. Podvyživným dětem v sedmi existujících táborech bude zajišťovat základní dětskou výživu a provizorní výuku.

Pomoc vnitřním uprchlíkům v Afghánistánu, kterých nyní UNHCR eviduje kolem 1,2 milionu, bude Charita poskytovat prostřednictvím IbnSina, místní humanitární organizace, s níž již dlouho spolupracuje. „V Afghánistánu se Charita zaměří na zásobování vodou a sanitaci v táborech pro 100 tisíc lidí v okolí Kandaháru, dodávky zdravotnického materiálu, mobilní zdravotnické ambulance a potraviny pro děti, trpící podvýživou,“ řekla Princová.

platí i pro nás. Zatím se budeme na mezinárodní pomoci podílet finančně. Zvažujeme také možnost – podle aktuální potřeby – vyslat naše humanitární pracovníky do táborů, kde by koordinovali mezinárodní charitní pomoc,“ dodala Princová.

Konto Sdružení česká katolická charita na pomoc afghánským uprchlíkům: 1011017777 / 5500, variabilní symbol 132 – Pákistán, Raiffeisenbank, Praha 1, Vodičkova 38.

Kontakt:

Květa Princová
mobil: 0602/544 260
vedoucí humanitárního střediska SČKCH
Marta Fišerová
mobil: 0723/33 50 60
tiskové oddělení SČKCH

XXIV. diecézní setkání mládeže a II. diecézní ples

„Tak nám vytunelovali diecézku“, zněla by asi parafráze první věty slavného Haškova Švejka, kdyby její autor popisoval uplynulé XXIV. diecézní setkání mládeže v Hrádku nad Nisou. Dovedu si představit, kolik starostí způsobil jeho organizátorům nájemce sálu, kde se mělo setkání konat, když přes noc odvezl co se dalo a zmizel. Díky němu jsem tedy museli při „diecézku“ o něco více chodit mezi různými místy konání, ale také jsme mohli přemýšlet o odpuštění hříchů „z druhé strany“ – jak my odpouštíme našim viníkům. A to zapadá do tématu tohoto setkání: Svátost smíření v mém životě.

▲▲ Večerní bohoslužba v hradní kapli na Grabštejně na všechny přítomné účastníky velice zapůsobila

▲ V úvodních skupinkách jsme diskutovali o svátosti smíření v našem životě

Poštovní služby

Letošní podzimní setkání bylo v řadě už čtyřicetáté, a tak museli organizátoři dost zapřemýšlet, čím novým vnést do zaběhaného mechanismu setkání život a pohyb. Vždyť je to setkání mládeže, ke kterému tyto dva pojmy neodmyslitelně patří.

Významným rozhodnutím bylo uspořádat po skončení setkání ještě diecézní ples. Díky tomu bylo možné vyjít vstříc oběma úkolům, které setkání má: prohlubovat duchovní život a poskytnout příležitost k zábavě. Setkání samotné proto bylo o dost více zaměřeno na duchovní život, smíši a lvi salónů si přišli na své večer.

Svátost smíření a smíření samotné bylo rozebíráno ze všech stran. Hned na začátku ve skupinkách složených z náhodně vybraných účastníků, při kající bohoslužbě, při besedě s převorem břevnovského kláštera Prokopem Siostrzonekem, při mši svaté „O smíření“ a nepřímo i při křížové cestě ulicemi Hrádku nad Nisou.

Diecézní ples

Organizátorům setkání se podařilo najít náhradní taneční parket, shodou okolností v restauraci „U Šimáčků“. Hudby, tance a soutěží si tam každý užil dosyta. I slibované půlnoční překvapení se konalo (krásný ohňostroj na břehu jezera za zvuků Smetanovy Vltavy (doufám, že jsem ji poznal správně).

Co pro příště?

Vedoucí Centra pro mládež Daniela Nešporová se mi svěřila, že schválně zkusila co nejvíce úkolů rozdělit mezi dobrovolné pomocníky. Někteří své úkoly splnili výborně, jiní zklamali. Je ale dobře, že dostali možnost ukázat, co v nich doopravdy je. *Jan Macek, foto Vít Štrupl a Jan Macek*

▲ P. Prokop Siostrzonek
▼ Křížová cesta
▼▼ Předtančení

